

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 76 (1180) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 26. jūnijā

Maksā 10 kap.

Par obligāto piegāžu un MTS darbu natūrmaksas atcelšanu, par lauksaimniecības produktu sagādes jauno kārtību, cenām un noteikumiem

PSKP CK Plēnuma 1958. gada 18. jūnija lēmums sakarā ar b. N. Hruščova referātu

PSKP Centrālās Komitejas Plēnums ar gandarījumu atzīmē, ka uz PSKP XX kongresa lēmumu pamata izstrādātie un visas tautas dedzīgi atbalstītie partijas pasākumi rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošanai, kolhozu iekārtas tālākai attīstīšanai un MTS reorganizēšanai tiek sekmīgi realizēti un dod lieliskus rezultātus. Sociālistiskā rūpniecība un vispirms smagā industrija attīstās straujos tempos, izpildīdama un pārsniedzama valsts plānus. Šajā apstākli izpaužas partijas ļēpiniskās politikas triumfs, kura ir vērsta uz mūsu zemes ekonomiskās varenības maksimālu nostiprināšanu, uz tehnisko progresu visās tautas saimniecības nozarēs un darbaļaužu labklājības nemītīgu celšanu. Sociālistiskā industrija, būdama vadošais spēks tautas saimniecībā, ļāvuši apbrūnot lauksaimniecisko ražošanu ar jaunu tehniku un strauji attīstīt lauksaimniecisko ražošanu. Mūsu padomju zemniecība, apvienojusies kolhozos un izmantodama priekšrocības, ko dod lielās kolektīvās sociālistiskās saimniecības, ir guvusi milzīgus panākumus sabiedriskās ražošanas attīstīšanā. Tagad kolhozi kopā ar padomju saimniecībām ir galvenie pārtikas produktu un lauksaimniecības izejvielu piegādātāji valstij. Kolhozu sabiedriskā saimniecība kļuvusi par stabilu pamatu visai kolhoznieku dzīvei, viņu materiālās labklājības pieaugumam.

Milzīgās iespējas, kādas ir sociālistiskajai lielražošanai laukos, sevišķi spilgti izpaužas pēdējos gados, kad partijas Centrālās Komitejas septembra (1953. g.) un turpmākajos plēnumos, PSKP XX kongresa lēmumos izstrādājusi un sekmīgi realizē plašus pasākumus, uzlabojot lauksaimnieciskās ražošanas vadīšanu, nostiprinot kolhozus un padomju saimniecības ar pieredzējušiem vadošajiem kadriem, nostiprinot lauksaimniecības materiālo un tehnisko bāzi, ceļot kolhoznieku un padomju saimniecību darbinieku materiālo ieinteresētību lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanā, ieviešot jaunu plānoša-

nas kārtību kolhozos un padomju saimniecībās un tālāk izvēršot kolhoznieku iniciatīvu sabiedriskās saimniecības organizēšanā.

Par to, cik lielu palīdzību valsts sniedz lauksaimniecībai, liecina šādi dati. Kolhozos vairākkārt pieaugusi speciālistu armija: ja 1953. gada 1. jūlijā kolhozos, kā arī mašīnu un traktoru stacijās, strādāja 83 tūkstoši speciālistu ar augstāko un vidējo speciālo izglītību, tad 1957. gada beigās bija jau 278 tūkstoši šādu speciālistu. Laika posmā no 1954. līdz 1957. gadam lauksaimniecība saņēmusi simtiem tūkstošu traktoru un citu lauksaimniecības mašīnu. Pēdējos četros gados Padomju valsts asinējusi lauksaimniecībai — saimniecības ēku un būvju celšanai, traktoru, mašīnu un iekārtas samaksai — 75 miljardus 400 miljonus rubļu kapitālieguldījumu jeb par 10 miljardiem rubļu vairāk, nekā šiem mērķiem izlietots otrajā, trešajā, ceturtajā piecgadē un piektās piecgades trīs gados kopā, salīdzināmās cenās.

Saskaņā ar PSKP CK septembra Plēnuma lēmumiem lauksaimniecības darbinieku materiālās ieinteresētības palielināšanai ievērojami paaugstinātas visu galveno lauksaimniecības produktu sagādes un iepirkuma cenas, samazināti no kolhozniekiem iekasējamā lauksaimniecības nodokļa apmēri. Ar 1958. gada 1. janvāri kolhoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecības pilnīgi atbrīvotas no obligātajām lauksaimniecības produktu piegādēm.

Partijas veikto pasākumu rezultātā mūsu zemes kolhozi un padomju saimniecības pacēlušies jaunā, augstākā līmenī. Lielākā daļa kolhozu un padomju saimniecību tagad kļuvusi par vispusīgi attīstītām saimniecībām. Tās ekonomiski nostiprinājušās, ievērojami palielinājušas zemkopības un lopkopības produktu ražošanu un nodošanu valstij. Pēdējos četros gados galveno lauksaimniecības produktu caurmēra sagāde gadā pieaugusi, salīdzinot ar iepriekšējiem četriem gadiem, šādos apmēros: labības — par 22 procentiem, bet kviešu — par 44 procentiem, eļļas kul-

tūru sēklu — par 34 procentiem, kartupeļu — par 28 procentiem, neapstrādātas kokvilnas — par 12 procentiem, cukurbiešu — par 36 procentiem, linšķiedras — gandrīz divkārt, gaļas — par 51 procentu, piena — par 62 procentiem, olu — par 42 procentiem, vilnas — par 41 procentu.

Vairāku lauksaimniecības produktu ražošanā Padomju Savienība tuvojas Amerikas Savienoto Valstu lauksaimnieciskās ražošanas apjomam, bet par dažiem produktiem var teikt, ka PSRS jau pārkāpusi un pat pārspējusi šo produktu pašreizējo ražošanas līmeni Savienotajās Valstīs. Piemēram, piena ražošana 1957. gadā jau sasniedza apmēram 95 procentus no piena produkcijas Savienotajās Valstīs. Sviesta ražošana kļuvusi nedaudz augstāka kā Savienotajās Valstīs. Padomju Savienība jau pārspēj Amerikas Savienotās Valstis kviešu ražošanas apjoma ziņā vairāk nekā divas reizes, cukurbiešu ražošanā — apmēram trīs reizes, vilnas ražošanā — divarpus reizes. Pēc labāko kolhozu un padomju saimniecību ierosmes plaši izvērstā kustība par to, lai mēs tuvākajos gados pārkāptu Amerikas Savienotās Valstis gaļas, piena un sviesta ražošanā uz katru iedzīvotāju, jau devusi ievērojamus rezultātus, un nav nekādu šaubu, ka šis uzdevums tiks sekmīgi atrisināts.

PSKP Centrālās Komitejas Plēnums atzīmē, ka mūsu lauksaimniecībai ir visas iespējas ar katru gadu vēl vairāk palielināt lauksaimniecības produktu ražošanu un nodošanu valstij.

Sevišķi svarīga nozīme lauksaimnieciskās ražošanas jaunā krasā kāpināšanā mūsu zemē būs PSKP CK februāra Plēnuma lēmumu un PSRS Augstākās Padomes Likuma par kolhozu iekārtas tālāku attīstīšanu un mašīnu un traktoru staciju reorganizēšanu sekmīgai realizēšanai.

Pasākumi, ko partija un valdība izstrādājušas kolhozu iekārtas tālākai attīstīšanai un mašīnu un traktoru staciju reorganizēšanai, paver vēl plašākas iespējas izmantot rezerves, kas slēpjas lauk-

saimnieciskajā ražošanā. Kolhozos tagad radušies labvēlīgāki apstākļi zemes un tehnikas labākai izmantošanai, darba ražīguma celšanai, darba patēriņa samazināšanai lauksaimnieciskās produkcijas ražošanā, tiem ir viss, kas nepieciešams, lai vēl straujāk kāpinātu zemkopības un lopkopības kopprodukcijas un preču produkcijas ražošanu.

Par to, cik pareizi ir pasākumi, ko mūsu partija veic kolhozu iekārtas tālākā attīstīšanā, kā arī mašīnu un traktoru staciju reorganizēšanā, spilgti liecina tas, ka jau līdz šā gada pavasara lauku darbu sākumam daudzi mūsu zemes kolhozi bija iegādājušies tehniku. Pavasara sējas gaita parādīja, ka traktoros un citās lauksaimniecības mašīnās kolhozos izmanto labāk, nekā tie agrāk tika izmantoti mašīnu un traktoru stacijās.

PSKP CK Plēnums uzskata: lai tālāk attīstītu un nostiprinātu kolhozu iekārtu, ievērojami palielinātu lauksaimniecisko ražošanu, pa pilnam apgādātu mūsu zemes iedzīvotājus ar visiem nepieciešamajiem pārtikas produktiem un rūpniecību ar izejvielām, svarīga nozīme ir lauksaimniecības produktu sagādes pareizai organizācijai un ekonomiski pamatotām lauksaimniecības produktu cenām.

Komunistiskā partija visos sociālistiskās valsts attīstības posmos nemītīgi un sistemātiski nostiprinājusi strādnieku šķiras un zemniecības savienību — padomju sociālistiskās iekārtas nesatricināmo pamatu. Nesatricināmā strādnieku un zemnieku savienība nodrošina rūpniecības un lauksaimniecības ražošanas spēku strauju attīstību un uz šā pamata — mūsu zemes darbaļaužu vajadzību apmierināšanu, viņu materiālās labklājības un kultūras līmeņa tālāku celšanos. Uz strādnieku šķiras un zemniecības pareizo savstarpējo attiecību pamata nostiprinās ražošanas saikne starp pilsētu un laukiem, pēc plāna attīstās visas tautas saimniecības nozares, kļūst ciešāka padomju sabiedrības morāli politiskā vienotība, aug mūsu Padomju valsts varenība, tās ietekme un autoritāte starptautiskajā arēnā.

PSKP Centrālās Komitejas Plēnums izsaka pārliecību, ka izstrādātie lauksaimniecības produktu sagādes kārtības, cenu un noteikumu grozīšanas pasākumi gūs visas padomju tautas atzinību un sekmēs mūsu zemes ekonomikas strauju uzplaukumu un darbaļaužu labklājības celšanos, palīdzēs tālāk nostiprināt strādnieku šķiras un zemniecības savienību, kas ir nesatricināms pamats sekmīgai komunistiskās sabiedrības celtniecībai mūsu zemē.

Lauksaimniecības produktu sagāde ir pilsētas un lauku rūpniecības un lauksaimniecības, strādnieku šķiras un zemniecības ekonomisko sakaru ļoti svarīga daļa. Kopš pirmajām sociālistiskās revolūcijas dienām pēc V. I. Lēņina iniciatīvas lauksaimniecības produktu sagāde noris kā valstiska lieta, kas ir svarīga visai tautai. „Nekāda sociālistiska zeme, — rakstīja V. I. Lēņins, — nav iespējama kā strādnieku un zemnieku varas valsts, ja tā nevar ar strādnieku un zemnieku kopīgiem pūliņiem savākt tādu pārtikas fondu, lai nodrošinātu rūpniecībā nodarbināto strādnieku iztiku, lai būtu iespējams desmitus un simtus tūkstošus strādnieku virzīt turp, kur tas vajadzīgs Padomju varai. Citādi būs tikai runas. Īstie saimniecības pamati — tas ir pārtikas fonds... Bez tāda fonda sociālistiskā politika paliks tikai vēlēšanās” (Raksti, 31. sēj., 450.—451. lpp.).

Lauksaimniecības produktu valsts sagādes sistēma obligāto piegāžu, MTS darbu natūrmaksas, kontraktācijas un iepirkuma formā, šo produktu sagādes cenu līmenis izveidojās atkarībā no sociālistiskās celtniecības konkrētajiem apstākļiem, balstoties uz strādnieku šķiras un zemniecības savienības nostiprināšanas, kolhozu iekārtas nostiprināšanas un attīstības, lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanas interesēm un rūpējoties, lai tiktu apmierinātas iedzīvotāju augošās vajadzības pēc pārtikas un rūpniecības vajadzības pēc izejvielām.

Pašreizējai sagādes sistēmai pastāvot, ir izveidojušās noteiktas valsts un kolhozu savstarpējo attiecību formas. Valsts apkalpoja kolhozus ar MTS starpniecību, apstrādāja ar traktoriem un citām mašīnām kolhozu zemi. Kolhozi kopā ar padomju saimniecībām savukārt apmierina mūsu zemes vajadzības pēc lauksaimniecības produktiem. Pie tam ievērojama lauksaimniecības produktu daļa tika saņemta ar mašīnu un traktoru staciju starpniecību kā natūrmaksa par MTS darbu. Piemēram, pietiek norādīt, (Turpinājums 2. lpp.)

Par obligāto piegāžu un MTS darbu natūrmaksas atcelšanu, par lauksaimniecības produktu sagādes jauno kārtību, cenām un noteikumiem

PSKP CK Plēnuma 1958. gada 18. jūnija lēmums sakarā ar b. N. Hruščova referātu

(Turpinājums no 1. lpp.)

ka katru gadu natūrmaksā tika saņemts apmēram viens miljards pudu labības vien.

Sakarā ar pasākumiem, kas tiek veikti, lai tālāk nostiprinātu kolhozu iekārtu un reorganizētu mašīnu un traktoru stacijas, lauksaimniecībā radušies jauni apstākļi, kas prasa grozīt lauksaimniecības produktu sagādes sistēmu. Pašlaik nav nepieciešami saglabāt pašreizējo lauksaimniecības produktu sagādes kārtību, kas paredz obligātās piegādes un natūrmaksu par MTS darbu. Tāpēc tagad ir lietderīgi pāriet uz vienotu valsts sagādes formu — uz lauksaimniecības produktu iepirkumu. Protams, ka sagādes forma, lai cik pilnīga tā būtu, pati par sevi nevar atrisināt uzdevumu apgādāt mūsu zemi ar nepieciešamo lauksaimniecības produktu daudzumu. Sagāde ir atkarīga vienīgi no ražošanas līmeņa: jo vairāk produktu tiks ražots, jo vairāk tos var iepirkt valsts. Līdz ar visu to sagādes sistēmai jāgarantē, lai valsts saņemtu nepieciešamo lauksaimniecības produktu daudzumu, tā ka tā varētu apmierināt mūsu zemes vajadzības pēc pārtikas un izejvielām. Lauksaimniecības produktu sagādes plānus ir lietderīgi noteikt republikām, novadiem, apgabaliem, kolhoziem un padomju saimniecībām vairāku gadu periodam. Bet sagādes gada plānus var arī koriģēt palielināšanas virzienā atkarībā no tā, kāds ir gads un kāda ir to vai citu kultūru raža.

Pasākumu realizēšana, kuras partija un valdība izstrādājusi kolhozu iekārtas tālākai nostiprināšanai, rada priekšnoteikumus labības un citu produktu ražošanas krasai palielināšanai. Tagad mums ir visas iespējas, lai kolhozi, kam ir pašiem sava modernā tehnika, to labāk izmantojot, strauji attīstītu savu ekonomiku. Tātad ar katru gadu pieaugs kolhozu ražoto produktu daudzums. Nav tālu tas laiks, kad pilnīgi būs apmierinātas mūsu zemes augošās vajadzības pēc visiem lauksaimniecības produktiem un radītas pilnīgi pietiekamas rezerves. Valstij būs iespējams pirkt labību, gaļu un citus produktus tais rajonos, kur tie ir lētāki, tāpēc ka to pašizmaksa zemāka. Tad radīsies priekšnoteikumi lauksaimniecības vēl plašākai specializēšanai, tehnikas plašākai ieviešanai un tās labākai izmantošanai, darba ražīguma celšanai un uz šā pamata — ražošanas izmaksu samazināšanai uz produkcijas vienību. Jo vairāk būs produktu un jo tie būs lētāki, jo labāk dzīvos tauta, jo pilnīgāk tā izjutīs labumus, ko tai nes komunistiskā sabiedrība.

Svarīga nozīme lauksaimniecības produktu ražošanas

un sagādes palielināšanā ir ekonomiski pamatotām kolhozu ražoto lauksaimniecības produktu cenām.

Nosakot jauno sagādes cenu līmeni, jāievēro nepieciešamība atļūdzināt kolhozu izdevumus. Pie tam jābalstās uz caurmēra ražošanas apstākļiem, kādi ir attiecīgajā joslā, darba ražīguma pieaugumu, produkcijas pašizmaksas pazemināšanos un nepieciešamo uzkrājumu radīšanu paplašinātai sociālistiskajai atražošanai.

Nosakāmajām cenām jābūt gan stabilām, gan grōzāmām. Tām jābūt stabilām tai ziņā, ka tad, ja ražība ir normāla, cenas nedrīkst mainīties, bet atgadās arī krasi novirzīšanās uz vienu vai otru pusi, gadās vai nu ārkārtīgi labvēlīgi, vai arī ļoti nelabvēlīgi ražas apstākļi, bet sagādes cenas tiek noteiktas, balstoties uz daudzu gadu caurmēra datiem. Tātad tās jākorģē uz vienu vai otru pusi atkarībā no tā, kāds bijis gads. Ja to neievēro, tad labos gados kolhoziem būs ļoti lieli ienākumi ar tiem pašiem izdevumiem, kādi tiem ir caurmēra ražas apstākļos, un tas valstij izmaksātu ļoti dārgi.

No otras puses, ja sausuma dēļ raža ir zema un tā tātad neattaisno izdevumus, saimniecības var nopietni ciest, ja valsts tām nepalīdzēs, paaugstinot cenas vai arī aizdodot sēklu un pat pārtiku. Lūk, kāpēc ir nepieciešama ne vien lauksaimniecības produktu cenu stabilitāte, bet arī to grōzāmība.

Partija un valdība cenšas darīt visu nepieciešamo, lai kolhozu ienākumi sistemātiski pieaugtu, lai kolhozi attīstītos, paplašinātu ražošanu un nostiprinātu savu sabiedrisko saimniecību. Jaunās sagādes cenas sekmēs kolhozu un kolhoznieku materiālās ieinteresētības celšanos zemkopības un lopkopības produktu ražošanas palielināšanā. Bet kolhozu ienākumiem turpmāk jāpieaug, krasi palielinot kopprodukciju un preču produkciju, samazinot darba un līdzekļu patēriņu uz produkcijas vienību. Tas dos iespēju turpmāk palielināt kolhozu ienākumus un reizē arī pazemināt sagādes cenas un tādējādi radīt priekšnoteikumus valsts mazumtirdzniecības cenu pazemināšanai, iedzīvotāju pirktspējas palielināšanai un padomju tautas materiālās labklājības tālākai celšanai.

PSKP Centrālās Komitejas Plēnuma nolēmums:

1. Atzīt par lietderīgu ar 1958. gadu atcelt kolhozu lauksaimniecības produktu obligātās piegādes valstij un natūrmaksu par darbu, ko mašīnu un traktoru stacijas, remonta un tehniskās stacijas un specializētās stacijas veic kolhozos.

Lauksaimniecības produktu valsts sagādi kolhozos ar

1958. gadu realizēt iepirkuma veidā. Lai pareizāk noteiktu kolhozu piedalīšanos pakāpi valsts apgādē ar lauksaimniecības produktiem, galveno produktu, tai skaitā labības, kartupeļu, gaļas, piena, vilnas un olu valsts sagādes apjoma aprēķināšanā arī turpmāk par pamatu ņemt no katra hektāra nododamo daudzumu, taču vēl vairāk diferencēt normas, pēc kurām kolhozi pārdos produktus saskaņā ar izveidojušos lauksaimnieciskās ražošanas specializāciju.

2. Atzīt par pareiziem PSKP CK Prezidija un PSRS Ministru Padomes izstrādātos un b. N. Hruščova referātā iztīrītos priekšlikumus par lauksaimniecības produktu sagādes jauno kārtību, cenām un noteikumiem.

3. Uzskatīt par nepieciešamu dzēst visus kolhozu agrāko gadu parādus obligātajās piegādēs, kontraktācijā un natūrmaksā par mašīnu un traktoru staciju un specializēto staciju veikto darbu.

4. Atzīmēt, ka sagādes organizāciju izdevumi lauksaimniecības produktu sagādē vēl joprojām ir augsti, ka tiek pieļauti lieli lauksaimniecības produktu zudumi un produktu bojāšanās, lopu un putnu dzīvsvāra zudumi, neracionāli pārvadājumi, kas sagādā lielus zaudējumus valstij.

Vēl arvien ir augsti arī ar lauksaimniecības produktu pārstrādāšanu saistītie izdevumi rūpniecības uzņēmumos un sagādes un tirdzniecības organizāciju apgrozības izdevumi.

PSKP CK Plēnuma uzskata, ka sagādē nododamo lauksaimniecības produktu palētināšanai jāklūst par visu vietējo partijas, padomju un sagādes organizāciju ļoti svarīgu uzdevumu. Jāveic pasākumi, lai vēl vairāk uzlabotu sagādes organizāciju darbu, likvidētu liekos posmus sagādes, realizēšanas un tirdzniecības organizācijās, novērstu nesaimnieciskumu lauksaimniecības produktu sagādē, glabāšanā, pārstrādāšanā un realizēšanā, pilnīgi saglabātu sagādē nodoto produkciju, nepieļaujot tās bojāšanos un kvalitātes pazemināšanos.

5. Uzlikt par pienākumu partijas, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes organizācijām plaši izskaidrot kolhozniekiem un kolhozniecēm, RTS, MTS un padomju saimniecību darbiniekiem, visiem darbaļaudīm ārkārtīgi svarīgo nozīmi, kāda ir pasākumiem, kas paredzēti, lai tālāk nostiprinātu kolhozu iekārtu, palielinātu lauksaimniecības produktu ražošanu un celtu pilsētas un lauku darbaļaužu materiālo labklājību.

Partijas organizācijām, padomju un lauksaimniecības orgāniem tagad jāvēlī visas pūles, lai panāktu zemkopības un lopkopības produkta ražošanas tālāku pieaugumu kolhozos un padomju saimniec-

bās, panāktu, ka katrs kolhozs un padomju saimniecība, rajons, apgabals, novads un republika obligāti izpildītu 1958. gadam uzņemtas sociālistiskās saistības lauksaimniecības produktu ražošanā un nodošanā valstij.

6. PSKP CK Plēnuma uzskata, ka obligāto piegāžu un natūrmaksas par MTS darbu atcelšana, jaunas lauksaimniecības produktu sagādes kārtības un noteikumu ieviešana palīdzēs vēl plašāk izvērst kolhozu un kolhoznieku iniciatīvu zemes un tehnikas maksimāli efektīva izmantošanā, darba ražīguma celšanā, kā arī kopprodukcijas un preču produkcijas palielināšanā uz katriem 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, produkcijas pašizmaksas pazemināšanā kolhozos. Tas uzlabos mūsu zemes apgādi ar nepieciešamo pārtikas daudzumu iedzīvotājiem un izejvielu rūpniecībai un radīs iespēju vēl vairāk pazemināt lauksaimniecības produktu sagādes cenas un tautas patēriņa preču valsts mazumtirdzniecības cenas.

PSKP Centrālās Komitejas Plēnuma izsaka pārliecību, ka izstrādātie lauksaimniecības produktu sagādes kārtības, cenu un noteikumu grozīšanas pasākumi gūs visas padomju tautas atzinību un sekmēs mūsu zemes ekonomikas strauju uzplaukumu un darbaļaužu labklājības celšanos, palīdzēs tālāk nostiprināt strādnieku šķiras un zemniecības savienību, kas ir nesatricināms pamats sekmīgai komunistiskās sabiedrības celtniecībai mūsu zemē.

Kolhoznieki saņem avansu katru mēnesi

Apspiežot 1957. saimniecības gada rezultātus, kolhoza „Sarkanais karogs” laudis nolēma ievest ikmēneša kolhoznieku avansēšanu. Lai rastu līdzekļus avansēšanai jau 1958. gada pirmajos mēnešos no kopējiem naudas ienākumiem kopsapulce avansēšanai nolēma pārskaitīt uz 1958. gada darbdiemām 35.000 rubļu. Sākot ar janvāri, katrs arteļa biedrs regulāri reizi mēnesī saņem avansā pa 4 rubļi uz katru iepriekšējā mēnesī izstrādāto darba dienu. Līdzekļus kolhoznieku avansēšanai mums dod galvenokārt lopkopība, valstij nodotie bekonī un piens.

Tādā veidā daudzas čaklākās ģimenes katru mēnesi saņem ievērojamas naudas sumas. Kolhoza cūkkopējs Nikolajs Tretjakovs ar sievu ikmēnesī saņem ap 600 rubļu.

Regulāra kolhoznieku avansēšana mūsu kolhozā ļoti sekmējusi darba disciplīnas nostiprināšanu. Gadu iepriekš,

Padomju jaunatnes diena

Padomju jaunatnes diena, kuru mūsu Dzimtenes jaunatne šogad atzīmēs pirmo reizi, būs padomju jaunatnes vareno neizsīkstošo spēku skates diena. Tā demonstrēs jaunatnes panākumus, tās uzticību komunisma lietai, saliedētību ap mīloto Komunistisko partiju. Bet svētki ir skaisti un gaiši tikai tad, ja tos nesagaidām tukšām rokām, kad tiem pretī izejam ar krietnu darbu.

Pašreiz, kad norit pavasara lauku darbi, mūsu pilsētas jaunieši un jaunietes izbrauc uz šefības kolhoziem, lai palīdzētu lauku darbos. Tā, piemēram, kultūras nodaļas komjaunieši un jaunieši iesēja 1,5 ha kukurūzas, kuru viņi appēmušies ļoti apkopt un novākt labu ražu. Arī rajona komjaunatnes komiteja organizēja komjauniešu izbraukumus uz kolhoziem sējas laikā.

Līvānu pilsētas komjaunieši nolēmuši 28. jūnija vakarā atzīmēt kritušo varoņu piemiņas dienu, organizējot lāpu gājieni uz brāļu kapiem. Viņi uzposīs brāļu kapus, noliks vainagus. Varoņu kapos notiks svinīgs mītiņš.

Nesen pilsētas kultūras namā notika vakars, veltīts pasu izsniegšanai jauniešiem. Komjaunatnes organizācijas kopā ar arodbiedrībām, kultūras iestādēm un sporta komiteju jaunatnes svētku dienā organizēs DOSAAF spartakiādi, sporta sacensības, kā arī kultūras un atpūtas parkā pēcpusdienā notiks plašs koncerts, kurā piedalīsies pilsētas un lauku labākie pašdarbības kolektīvi.

Padomju jaunatnes diena mūsu zemē būs jauno komunisma cēlāju kaujas spēju skates diena.

J. Spūlis,
rajona kultūras nodaļas vadītājs

kad par kolhoznieku darbu norēķinājāties tikai gada beigās, darba disciplīna bija vāja. Vairāki darba spējīgi ļaudis regulāri neizgāja darbā. Šogad stāvoklis gluži mainījies. Visā pavasara lauku darbu laikā nav bijis gadījuma, kad kāds no kolhozniekiem neizietu darbā bez atļaušanas iemesliem. Pa savam spēkam darbu atradusi arī gados vecāki kolhoznieki un pusaudži.

Pateicoties lauku materiālajai ieinteresētībai un pareizai darba organizācijai, kolhozs 10 dienās pabeidza pavasara sēju, laikus un organizēti uz sāka siena plauju un sagatavoja papuves ziemāju sējai.

Šogad paredzēts no kopējiem naudas ienākumiem uz izstrādes dienām izmaksāt 49 procenti. Mūsu kolhoza ļaudis strādā un zina, ka viņu darbs tiks ļoti apmaksāts.

D. Turkapolis,
kolhoza „Sarkanais karogs”
uzskaitvedis

Redaktora v. i. A. BIRZĀKS